

అనిసెట్టి సుబ్బారావు

అగ్నివీణ

అభ్యుదయ ప్రచురణ

చేతన సాహితీ

నరసరావుపేట

సంకలనకర్త:

ప్రయాగ

వర్ణచిత్రరచన:

మా. గోఖలే

వెల: రూపాయి

తొలిముద్రణ:

అక్టోబరు 1949.

నరబలిలో, చిరపీడనలో
గుడిలో, యంత్రపు దోపిడిలో
హతులౌ పతితుల ప్రాణజ్వాలలతో

లోకపు చీకటి
కన్ను తెరుస్తూ,
నూత్న మావపుని
కూపిరి పోస్తూ,

అసత్య, హింసల ద్వేషిస్తూ,
సమధర్మం స్థాపిస్తూ,

అధోజగత్సహోదరుల
కండగనిలిచిన వీరులు,
అజ్ఞాతులు, అనామకుల
కభివందన సందేశం!
అగ్నిపీఠ సంగీతం!

“అ గ్ని వీణ” చదివిన ప్రతిపాఠకుడు
తన అభిప్రాయాన్ని తెలియజేస్తే.
“అ వి నె ట్టి” కృతజ్ఞుడు

జ్వాలాకొరణం

శాసనాలు

జ్వాలాతోరణం

తెగని గొలుసులో లంకెలు

తెగని గొలుసులో లంకెలు
తీయని మన బ్రతుకులు,
తారా సముచ్చయం వలె
ఆత్మ లగ్ని గోళాలు!

నీవూ నేనూ అంతా!

భువన భవనమున చీకటి
పునాది పెకలిస్తాము!
ప్రకృతి శక్తి సముద్రం
మధించి బంధిస్తాము

నీవూ నేనూ అంతా!

‘ఓహో’ యని పాడప్రకృతి
‘ఓహో’ యన మానవుడు
అమరకిరణ గణ స్పందన
విశాల విశ్వం నదించు

నీవూ నేనూ అంతా!

వచ్చాను వచ్చాను:

వచ్చాను వచ్చాను
వ్యాస సంతతి వాణ్ణి!

వెళ్ళిపోయిన కోటి కోట్ల జీవుల విడిచి
కుళ్ళిపోయే నేటి కోట్ల జీవులకొరకు
పోరివచ్చే కోటి కోట్ల జీవులకొరకు

వచ్చాను వచ్చాను
వ్యాస సంతతి వాణ్ణి!

కలగుండు వడియు నిళ్ళలమైన గుండెవలె
నిద్రించు నీటిలో విడుచు పొడిరాయివలె,
అడవులూ, పడవలూ 'అహపు' చెల్లలు దాటి

వచ్చాను వచ్చాను
వ్యాస సంతతివాణ్ణి!

పగిలించి రణభేరి, పడ్మవ్యాహముత్రెంచి
శివమెత్తి విస్ఫులింగములు చిమ్ముతులేచి
ఈజగతిలో నూత్నజగతి పెకలిస్తాను

వచ్చాను వచ్చాను
వ్యాస సంతతి వాణ్ణి!

తలలొగ్గి బానిస సలాము చెయ్యడు మీరు,
ధన మదాంధత బలిసి తాదస్యిల్లరు మీకు.

వచ్చాను వచ్చాను
వ్యాస సంతతి వాణ్ణి!

డాక్టర్ రప్పలు ప్రాణమొలికి పులకింపగా
పరాకోటి నందు ప్రాణుల కళాసృష్టి;
ఎగసి ప్రవహిస్తుంది ఇక వెలుగు బావుటా!

వచ్చాను వచ్చాను
వ్యాస సంతతి వాణ్ణి!

ప్రేమమూర్తుల నిత్యనృత్యమై, సత్యమై
భువనముల్ సకలముల్ పొంగి పోవంగా
విర్భరానంద మావిర్భ వించంగా

వచ్చాను వచ్చాను
వ్యాస సంతతి వాణ్ణి!

పిడికిలికి చాలని పేదగుండెగదా:

పిడికిలికి చాలని పేదగుండెగదా!
ఇందులోనిమిడి ఎన్నెన్ని లోకాలు!

చుక్కలై శూన్యాన్ని చొచ్చుకొనిపరుగెత్తు
బాహ్యగోళాలపై
దురవగాహనములై పెరిగె లోకాలెన్నో
పేదగుండెలలోన!

రాత్రింబవళ్ళ తలుపులుతెరుచుకొని, అగా
ధానంతకాల హృదయములోన స్పందించు
ఈవిశ్వసంగీతములొ;
నిరుపేదగుండెలందిమిడి లోలో కుములు
లోకాల శోకమై
అస్పష్ట మార్తారవమ్ము వినవచ్చు!

విశ్వసంగీతమే!
కడుపులో పాలతో కల్మషస్రవంతివలె
కాంతిరస ముబుకు చీకటిపండువలె నుండె!

తమలోన తామెరాపాడి విహ్వలమౌచు
పిడికిలికి చాలని పేదగుండెలలోన
ప్రభవించె చిత్రమై! బహుప్రపంచసృష్టి!

ప్రతిఒకడూ శివుడు నేడు:

ప్రతి ఒకడూ శివుడు నేడు:

దమరుకమై భువి దద్దరిల్లు!
బుసకొద్దే విష రుంఝలు
పొర్లి త్రెళ్ళి పోతున్నవి!
ప్రతి ఒకడూ శివుడు నేడు:

‘భూత’ కాల గళము మరిగి
కాలకూట మావిరుతొ,
‘నేడు’ ప్రళయరుద్రుని
త్రేతాగ్ని శిఖరి దహనమౌను,
‘భావి’ మకుట దీప్తులెగయ
ప్రతిఒకడూ శివుడు నేడు:

విధికరములు మలిన జలధి
విసిరిన మణికిరణమువో!
పొగ కమ్మిన రాత్రి త్రోసు
కొనిపర్విన కిరణమువో!
బాహ్యంతర మనురాగ
ప్రదీప్తమౌను:

ప్రకృతి జీవనోద్వేగము
పదములంటి పట్టినదా,
ప్రాణం ప్రవహించినదా!
ఈ అగాధ నీరవ సుందర
విశ్వ హృదయములో శిరము నిలుచు,
అడుగందని లోతు కొలుచు!

ప్రతిఒకడూ శివుడునేడు!

మీతో నెవుంటాను! మీతో నెవస్తాను:

మీతోనె వుంటాను! మీతోనె వస్తాను!
అడుగడుగునా మీకు అండగ నిలుస్తాను!

పరతంత్రతలో మగ్గు బానిసలముక్తికై
కదనభూముల కెత్తి కదిలి వెళ్ళేమీకు
అడుగడుగునా నేనె అండగనిలుస్తాను!

మీ స్వతంత్ర జగత్తు నిర్మించ పోరాడు
మీ ఉనికికే ముప్పు మించివచ్చిన నేడు
మీ ఏక హృదయమై మ్రోగు జయభేరి నే:

యుగ యుగాలుగ మీలో వెలుగు స్వేచ్ఛాజ్వాల
ఈ కుభదినాలలో ఎగసినది భగ్గుమని
అడుగడుగు ఆకాశమంటి నినదిస్తాను!

మనపురా దాస్యమై దగ్ధమై,
మనపురా ఆదర్శమగ్నియై
అడుగడుగునామనకు హారతిడు భూమాత!

ఆకాశమవని ఉర్రూతలూగే నేడు
మీతోనె వుంటాను! మీతోనె వస్తాను
సమర హృదయంనేను; స్వాతంత్ర్య జయభేరి!

పతిత ప్రజలగుండె పరిపుల్లమయ్యేరా,
దిక్కులన్ని మనకు దివిటీలు పట్టేరా,
సాగురా స్వాతంత్ర్య యోధుడా!

వెనుక: బంగారుపండు అమర ప్రజలు! ముందు:
సమధర్మ సంఘ సంస్థాప నోత్పవమురా!
సాగురా స్వాతంత్ర్య యోధుడా!

అడుగడుగునా శత్రువణిగి పోతాడురా,
వెనుక: సామ్రాజ్యాల శాశ్వత సమాధులై.
ముందు: శత్రుకూర మృగము తుత్తునియలై
అడుగడుగు మంట లెగనే కంఠఘోషతో
సాగురా స్వాతంత్ర్య యోధుడా!

మీ బాహుబలముగా మించుతున్నానురా!
మీదృష్టి తేజమై మెరయుచున్నానురా!
మీ ఒకేగుండెగా మ్రోగుతున్నానురా!

మీతోనె ఉంటాను! మీతోనె వస్తాను!
నేనె మీ జయభేరి! నేనె మీ బావుటా!

తల్లీ ధరణీ! నీయెద చల్లగా ప్రయాణింపుము!

తల్లీ ధరణీ! నీయెద
చల్లగా ప్రయాణింపుము,
పొంగి పొర్లి భువినిండిన
ప్రాణప్రవాహమునీవై !

కలలో వలపన్ని తెచ్చి
కట్టెడు టారాధించిన
దైవము నిరీవ మయ్యె!

ప్రాణ బీజములు పండే
తరువు లెండె!
ప్రాణలోకములు పొదిగే
సంద్రమింకె!
రోదసిలో వికృత వదన
రోదనములు!

ఎగసిన ఎర్రనిసూర్యుడు
ఎత్తినగుప్పిట ముడిలో
ఒత్తిగిలిన ప్రాణజగము!

తల్లీ ధరణీ! నీయెద
చల్లగా ప్రయాణింపుము!

దుల్లలై న గింజలకై
తల్లడిలే చీమలమై,

ఇసుక తుపానులలో
విచ్చిన్నమైన చీమలమై,
కరువు బరువులెత్తిన
మాకంఠములకు -
అదిమిన చిక్కని చీకటి
యెదలో ఉరి త్రాడులు
నక్షత్రకాంతి నాశములు!

తల్లీ ధరణీ! నీయెద
చల్లగా ప్రయాణింపుము!
సౌరభ మాకృతి పొందిన
వికసించిన కుసుమమువై!
పలపల బీజములు పండి
కలకల లోకములు పొదిగి!

మానవ సమాజ నృత్యపు
మహితాశయ కేళిగనకా,
పగలు రాత్రి చలద్వర్ణ
వసనములై కడలి గ్రమ్మి,
వెడలివచ్చె నవోడయై
కాంతి పుంజమై కాలమె!

తల్లీ ధరణీ! నీయెద
చల్లగా ప్రయాణింపుము!

ఎందుకు తల్లీ!

ఎందుకు తల్లీ!
నన్నీ
వింతమానవుల అడివిలొ
విడిచి వెళిపోయావు!

పగలు లేచు పడగెత్తిన
పగతీర్చుకునే పామై!
రాత్రి రక్కసయి విసరును
తళతళమను బల్లెములను!

కడుపుకాల్చి గర్జించే
భక్షించే ఆకలిపులి!
మెడచుట్టూ పాశములై
శపిస్తున్న పసిబిడ్డలు!

చుక్కల లోతులుకొలిచే
శోధకునికి కానివాణ్ణి!
ఆనంద మనంతమనే
వేదాంతికి కానివాణ్ణి!
ఆదరికన్నం పంచే
అన్నలకే కానివాణ్ణి!

సాగిన బంగారు తీగయి
చనును కాలమే వారికి-

ఘడియ ఘడియ గండముగా
నిప్పల గుండమునాకు:

నా యెముకలు కాలిపోవు
నా గరికుల చలిమంటలొ,
నా నెత్తుడు కారిపోవు
నా గరికుల చలి వేంద్రలొ:

ఇంటికి పెద్దన్నను: న
న్నొంటిగ హత ప్రాణినిగా
వింతమానవుల అడివిలొ
విడిచితి వెందుకు తల్లీ:

ఎంత చక్కనికనులు ఈరాత్రివిప్పినది!

ఎంత చక్కనికనులు ఈరాత్రివిప్పినది!
ఎంతచక్కని కాంతులీరాత్రి వండినది!

కారడువులే శిరములెత్తి పులకింపగా
ఇనుక గుట్టల యెడారుల దొమ్ములేపొంగ
ఎంతచక్కని కాంతు! లెంతచక్కని కనులు

వసరు బాలింత మొగమెత్తి నవ్వినతప్పి
భూమాత కీనాడు!

....

....

....

గాఢ నిద్రలో శిశువు పెదవిపూచిన నవ్వు
లేదు నాగుండెలో!

భూమాత యుగయుగమ్ములు కన్నకలలకై
భూమాత యుగయుగమ్ములు విన్న పిలుపు
పసి పరుగులెత్తు నాకడకు:

భూమాత రామ్ముకుమ్మిన ద్రోహాలేవచ్చి
ఇనుప కమ్మీల చట్రాల కిందికి త్రోసి-
ఎడలేని తారుగోడల మధ్యనాట్రతుకు!

ఇనుము నే తవ్వినది! పోత నే పోసినది!
కడలేని గోడలు, పొడలేని తారు
కట్లాను నేను! కాచాను నేను!

సర్వశాస్త్ర జ్ఞాన మొక్కరాక్షసి యౌచు
బంధించినది నన్ను!

....

ఎడలేని తారుగోడలమధ్య నాబ్రతుకు:
ప్రాణ నృత్యోత్స వామృత సుఖముబైట:
కడలేని చీకట్లదుముకున్న కూపమిది-
నా వ లె నె!

ప్రాణ ముక్కిరి బిక్కిరై న పసిగాలి
మూర్ఛిలి పడినదిచట-
నా వ లె నె!

కనుగాన కలిసి పెనగిన కిరణ
మురి వేసుకుని పడిన దిచట-
నా వ లె నె!

....

ఓహోహో!

హౌయలెగయు హేమ గోవురములతో
నిద్రించు శిలలదేవతలో!
ధగ ధగని వెలుగు దీపాలతో
విజ్జీవ దేవవిగ్రహములో!
గర్భగుడిలో!

మధనమై నాహృదయ ముత్పాతమై పెరిగి
శిథిలమౌ ఈదగాసత్య పీఠాలన్ని
ముంచెత్తి ఊ డుకొని పోవా!

నాడు ప్రాణమె నవోదయమూర్తియై లేచు!

ఆ వేళ-

జగతి నా అఢిధియై
దోసిళ్ళనెత్తి సర్వము వేడుకొనవచ్చు!
నాడు నామనసూగి కరుణయై కడలియై
మణుల హస్తాలెత్తి వెల్గించు జీవపథముల్!

ఆవేళ-

అణువులౌ అనంతములౌ
నాకనుల కాంతినిండు!
నావాక్కు ప్రాణమిచ్చు!

రండులేచి! రండులేచి!

రండులేచి! రండులేచి:
బాధా జీవప్రవాహ
పర మాణువులార రండు:

ఇల భీషణ సృత్యంలో
పడిసడలిన పరాజితులు
కలలో పులిపంజరెగయ
కని హడలిన పరాభవులు
రండులేచి!

తలలు తెంచి శోణితమున
దాహమేల తీర్చ సఖా!
ధర విదల్చి చిరబంధన
జరామరణ చింతయేల!
రండులేచి!

పరుల ఇంటి అరుగుపైన
పవళించిన పాంధ సఖా!
ఊరి చివరి నడబావిలో
జారిన ఓఅంధసఖా!
రండులేచి!

రంపమెత్తి, రాళ్ళుకొట్టి
ఊరుకట్టి, దారివేసి
కొమ్మలేని చెట్టుకింద

కుమిలిపోకు లెమ్ముసభా!
లేచిరమ్ము!

నరసరమ్ము మధురసమ్ము
నయనమ్ముల నగ్నికణము
పతి నీచోన్మత్తత, నీ
గతి వీధులపాలు చెలీ!
రమ్ము! రమ్ము!

బిడ్డ కనుల మిణుగురులే
విగిసిన చలిలో రాత్రిలొ
ఏడుపె మృతివాద్యము, నీ
యొడి శ్మశానవాటి చెలీ!
రమ్ము! రమ్ము!

పూల, చేల యౌవనాన
పొంగిపోవు యువకసభా!
భావికాల పదహాతి, నీ
క్షిఃహాసౌధము కూలుణా,
రమ్ము! రమ్ము!

దేవళాల నేవేళల
ప్రణమిల్లి కృశించి కృంగి
గర్భాలయ శూన్యకటా
క్షముల కెదురు చూచు సభా!
రమ్ము! రమ్ము!

ఖజానాల గర్వించే,
పురాణాల పూజించే,
ప్రభువులు పండితులు రండు:

వినుడు, పీనులొగ్గి వినుడు:
జీవన నిర్ఘోష వినుడు:

లేచిరండు! లేచిరండు!
బాధా జీవ ప్రవాహ
పరమాణువులార రండు!

ఎర్ర నెండ భగభగలో
కాలిపోవు రెక్కలతో
తూలిపడే పక్షులార:

మీవలెనే మేమునేడు:
మనసులోని రాక్షసమ్ము
మూపైనా కత్తిగట్టె:

ఒడ్డునపడి గిరగిర ఎగి
రెగిరి పడే చేపలార:
కప్పలార: తెప్పలార:

మాకూ దుఃఖితలోకమే:
మీవలెనే మాకు నేడు
జీవన నిర్ఘరములింకె:

పట్టుడిన తేనెపట్టు,
పడిపోయిన తేనెచుట్టు
ఎగసి వగచు ఈగలార:

మాకూ దుర్భర శోకమే:
మీవలెనే మాకునేడు
ఆదర్శము లాహుతయ్యె!

రండులేచి: లేచిరండు:
కుపిత వ్యాఘ్రకోటియె
గర్జించి ఎగసి పోరినట్లు
కలుగునేటి కిరీటాలు!
విశ్వవిలయ నర్తనలో
పృథ్వీ ప్రళయ మహాద్భుత
భయంకరాహవాగ్ని కుములు:

రండులేచి: రండులేచి:
బాధాజీవ ప్రవాహ
పరమాణువులార రండు:

గడిచి చవిన కాలపు
చీకటికల నిదురించగా
పొడిచివచ్చు ఉదయ
మెరనెరగ ప్రభవించగా

రండు! రండు! లేచిరండు!

నీ కోసమే:

నీ కోసమే కాచుకోని కూచున్నాను!
ప్రక్కనే పరుగెత్తు ప్రాణికోటి త్యజించి
నీకోసమే బ్రతుకు నిలుపుకున్నాను!

ఆకాశమూఢూమి నతికిన సుదూరాన
నీరాక పొడగట్టి, నీగంధమేప్రాకి
ఉద్రూతలూగి ఉప్పొంగి పోవుదునందు
ప్రవహించిపోవు జయధ్వానము విసర్జించి
ఎదురు కాపులు కాచుకొని కూచున్నాను!

ఒక్క చోనొదిగి ఊహించుకొను కాంక్షలో
వరమపావన దీప్తి ప్రసరించుననియెంచి,
తలలూపి, చేయెత్తిపిలిచి. పరుగెత్తు ఈ
ప్రాణికోటి త్యజించి!
నీరాకకై వేగిరించు కుంటున్నాను!

ఎవ్వరో నాముందు సాగుతూ, గుసగుసల్
పలుకుతూ, కులుకుతున్నారు!
ఈవ్యధాకలిత హృదయమై బద్ధలుగాగ
విన్పించె-

ప్రవహించు ప్రాణికోటికి జీవకళమై!
జయధ్వానమై! లేచి సాగి పోతున్నావనీ,
గింజ నెదిగిస్తావనీ!

నీవే! నీవే నేడు దిగివచ్చినావా!

నాలోనిసిగ్గు కంపిత గాత్రమున నుదికి,
జయధ్వానమున నెగసిపోయిందిలే!
షరుగెత్తుకొని, గుండె నొత్తుకొని, ప్రజలలో
ఏకమై కదిలి వచ్చానులే నేనే!

నేనుగూడ నడుస్తాను:

నేనుగూడ!

నేనుగూడ నడుస్తాను!

శాంతికొరకు,

జగతి దాస్య ముక్తికొరకు

శత్రునేన తుత్తువియలు చెసేందుకు

నేనుగూడ నడుస్తాను!

స్వతంత్ర సేనానివహం

భుజం భుజం రాచుకుంటు,

చేయి చేయి కలుపుకుంటు,

ముక్త కంఠ నాదంతో

నేనుగూడ నడుస్తాను!

అరివీరుల యెముకలపై

పదునెక్కిన ఖడ్గమిదే!

అరివీరుల గుండె తవ్వి

దోచుకున్న ధైర్యమిదే!

నేనుగూడ నడుస్తాను!

ప్రకృతినిసాధించి జీవి

తాన్ని శాశ్వతం చేశాం:

పాలకు లెవరై తేనేం

ప్రళయగ్నై పోరుతాం:

నేనుగూడ నడుస్తాను!

మూడుశతాబ్దాలనుండి
రాజిన నిప్పులకుంపటి
మాదేశం:

మూడు శతాబ్దాలనుండి
దూకేచిచ్చుల పిడుగు
నాదేహం:

నేనుగూడ:
నేనుగూడ నడుస్తాను:

నేనెవరా?

మా స్వాతంత్రోద్యమాన్ని
ముందుకు నడిపేజెండా:
మానిర్భయ జీవితాన్ని
మోగే స్వేచ్ఛ గీతం:

అయ్యో! మన బెంగాల్ ప్రజ:

అయ్యో! మన బెంగాల్ ప్రజ
అహూతై నశిస్తున్నది!
కన్నులున్న కరుణవున్న
అన్నలార మేలుకోండి!

ఉజ్వల జ్ఞానజ్యోతిగ
ఉదయించెగదా తూర్పున!
మానవ వృక్షంపండిన
మధురఫలంకదా! ఇప్పు
డవిసిన బెంగాల్ హృదయం!

యుద్ధచ్ఛాయలు మూగి,
మహాక్షమ మెగసివచ్చి
మనభూమికి భీభక్షపు
కాళరాత్రి కమ్మింది!

పంటలు తెగగోసినట్లు
ప్రాణాలు దహించువ్యాధి
కలకలమను ముహూర్తపై
మృత్యుశాసనం లిఖిందు!

ఏచరిత్ర కేదశలో
ఈమోరం సంభవించె!
నవనవలాడే పొలాలె
ఎడారులై పోతున్నవి!

గుట్టలు పడి మానవ కం
 కాళాలే మూర్తి మూర్తి
 వగతో, పగతో, కాంక్షతో
 ఎలుగెత్తి అరుస్తున్నవి!
 ఎర్రనిక్రోధిత నేత్రం
 విప్పికలయ జూస్తున్నవి!
 కన్నులున్న రుణవున్న
 అన్నలార మేలుకోండి!

ఆకలితో అణగారిన
 కసుగందుల కలలన్నీ
 గాలితో రోదిస్తున్నవి!
 జగత్తును శపిస్తున్నవి!

ప్రజాక్షోభ నాంకించి
 పర్వతాలె క్రక్కడలెను,
 ప్రజాశోక మాలించిన
 మహానదులె త్రుళ్ళిపడెను!

మూలమూల గ్రామసీమ
 ఆకలి చిచ్చులు దహించి,
 ఈగలై, ఈకలై
 మానవులు నశిస్తోందే!

అణువణువూ ప్రజాహృదయ
మై కంపిస్తోంది నేడు
లోహపాదమెత్తి జైమ
దేవి తాండవిస్తోంది!

కన్నులున్న, కరుణవున్న
అన్నలార మేలుకోండి!

*

పగలు పగిలిన గాజు పేటిక:

పగలు పగిలిన గాజు పేటిక
మంత్రకత్తె కాలం గుప్పిట!
రాత్రి హస్తరేఖలు
ఆకాశం స్రవించు చూపులు!
తెరిచిన యెముకల వ్రేకులు
బాటలు!

నాలుకసాచి ఒగర్చే
జూలు విదల్చే ఆకలి!
ఆకలి! ఆకలి!
అ—హా—కలి!

నడిసంద్రపు ఒడిలో
గగ్గోలై మునిగిన ఓడలు!
తృష్ణ విడక బుసకొట్టే
మృతజీవుల నీడలు!
బాటల పైపడిపోయే
ప్రజలు!

వెన్నెల నూనెతాగి
మిన్నెగనే ఆకలి!
చెదిరిన కాకిగూళ్ళు
బ్రద్దలైన పచ్చని చమురుసాగు
పసిగుడ్లు:
పడివిచ్చే శిశువుల శిరములు!

బ్రతికిన-

నమలిచీల్చివెళ్ళే మొసళ్ళు

ఉన్నవాళ్ళు:

గాదెల సుడిగుండాలలో

పెరిగిన పుణ్యం

ముక్తికొరకు వరం!

బ్రతికిన-

కొరికి మింగి వెళ్ళేమనుషులు

జంతువులు:

అసులలోలో పాయలలో

చలించు వెలుగే

భుక్తికొరకు వరం!

కత్తుల బోనులలో తరిగి,

శక్తుల పాదాలకు నలిగి

పిప్పి బొమ్మలు!

పడిపోతూ ప్రజలు!

తూలుతూ, వాలుతూ

కాలే సమిధల పొగతీగలు

పడి నడిచే నీడలు!

అవురుమను కేకలమూకలు:

పొగతాగే వాయువులో

అవిరులొ ఆయువులు!

తోవతప్పి మారుపడిన

అతిధులు రుతువులు:

రానేరావు!

గడప విడిచి వెళ్ళదు
జూలు విదల్చే గర్జించే
అకలి మెడలో బాకుగుచ్చి
పకపకనవ్వే నిస్సృహ:

శాంతియుగం! ? !
దిక్కుల పుక్కిట తుపాను
శాంతి?
సముద్ర గర్భపు బడబాగ్ని
శాంతి?

మీటిన వ్రక్కలయే
నల్లని కూటికుండ:
పడిపోయేరాత్రి!
పిండిన రక్తం కక్కే
పితికిన పొదుగు:
దిగివచ్చే పగలు!

మంత్రకత్తె విప్పిన గుప్పిట-
ఎముకల వ్రేకులపై-
క్షోభా కులితజ్వాల విదల్చే
అకలి నాలుక:

పడి నడిచే నీడలనృత్యం
తెగిపోయిన Cosmos-జగత్తు:

వెడలకు తల్లీ!

★ ★

వెడలకు తల్లీ!
ఇలువదిలి కదిలి కాకరాత్రి
వెడలకు తల్లీ!

నీచుట్టూ నీటిగిరులు,
తలపైచుక్కలబాకులు
పుట్టవిడుచుపాము, మనిషి
గుండెవెడలు విషపుకోర్కె
వెడలకు తల్లీ!

నోరుతెరచి రోదసి
గర్జించు ఫిరంగుల గుండెలు!
నోరుతెరచి రోదసి
వర్షించు మేఘ విషగర్భము!
గృహముహమ్ము మూసుకో,
గృహపు పీనులణుచుకో,
నీ వమ్మత సుప్రకాశ
పుజ్వల మూర్తీ! శాంతీ!
వెడలకు తల్లీ!

నీపదమ్ము లంచెనో
మొరటునేల మొలుచుప్రాణి!
నీనయనమ్ములు విడెనో
తెరుచుమంచు తెరలరాత్రి!

ఊరికొస స్మశానగర్భ
మురికి రుషులు లేస్తారే!
మంగళమూర్తి శాంతీ!
వెడలకు తల్లీ!

కాశరాత్రి ఒడిలో
దాగిన కత్తులు పొంచినవో!
కాశరాత్రి ముంచెత్తే
నీటిగిరులు పొంగినవో!
నిను ప్రసవించిన ధరయే
కబళించగ నోరుతెరుచు!

వెడలకు తల్లీ!
ఇలువదిలి కదిలి కాశరాత్రి
వెడలకు తల్లీ!

మద్రాసు మహానగరం!

ఉదయం:

మద్రాసు మహానగరం
అవులిస్తో నిద్రలేస్తోంది.
ఎర్రగా పాకేఎండలో
మూలుతూ కడులుతోంది.

ఎప్పటిలాగే
ఇప్పుడుకూడా
కాలిబాటలమీద
పార్కు చెట్లకింద
పడుకున్న పౌరులు
అదే అదే నిద్రలేస్తూ
వదే వదే ఒళ్లు విరుస్తూ
దైవాన్ని దీవిస్తూ
దాతలని శోధిస్తూ
లేస్తున్నారు వెళిపోతున్నారు!

మద్రాసు మహానగరం
కోరలు చూపుతూ రమ్మంటోంది.
పంజావిప్పుతూ రమ్మంటోంది!

ఎక్కడో ఒక్కడు
మీటనొక్కితే
ఊ ప్రవహిస్తోంది విద్యుత్తు!

అడుగున విషప్రవాహం
 కాలువ:
 పైన ప్రాణప్రవాహం
 విద్యుత్తు:
 రెంటికీ మధ్యగా
 లక్షల పౌరుల నిత్యప్రయాణం!

పగవట్టిన మృగంలాగ
 నగరం విప్పింది నోరు:
 లక్షల పౌరుల కబళించే
 శిశిపత్రం ఉదయం!

మధ్యాహ్నం:

నడిఎండ మహానగరాన్ని
 నిప్పులకొలిమిలా కాల్చింది.
 గంటలు మోగుతున్నాయి.
 కాల్లు మోస్తున్నాయి,
 పాపం కాలువ భారంగా
 భరిస్తోంది నగరం కుళ్లుని,
 పాపం! విద్యుత్తు బాలునిలా
 పరుగెత్తుతోంది వెలుగుతో
 నవ్వుతో, ఆడుతో!

మద్రాసు మహానగరం
 మధ్యాహ్నం ఇంతవేళ
 మృదంగంలాగ- శివతాండవంనాడు-

మెషికాలాగ- మనుష్యుల్ని తినే-
మోగుతూ, మూలుతూ, ఘోషిస్తోంది.

ఎప్పటిలాగే
యిప్పుడుకూడా
ఇన్నిలక్షల ఆయువుల్ను
నిశ్శబ్దంగా నీరసంగా
ఆరుతున్నాయి.
హతమౌతున్నాయి.

కానీ-

బ్రతుకు కోసం భవిష్యత్తుకోసం
అప్పుడు లాహోర్ లో, మీరట్ లో
ఆగసులో
ఆర్, ఐ, యకా, లో
ప్రజ్వలించి పడిపోయిన ప్రాణాలు
పగగొని ఉరికంబాలెక్కిన ప్రాణాలు
ఈ స్మశాన నిశ్శబ్దాన్ని
ఈహత్యను, చిత్రహింసను
ఈనడించి లేస్తున్నారు.
వస్తున్నారు!

సాయంత్రం:

బలమైన ఊహలాగ
భవిష్యత్తులాగ
వీరుత వూరేగింపు సాగుతోంది

జ్వాలలే జండాలుగా
 కేకలే ఐడ్గాలుగా
 హటాత్తుగా అదృశ్యంగా
 వీధులూ బాటలూ సందులు
 విరుగబడి నడుస్తున్నారు లక్షలు:

కేకలూ వెలుగులూ విని చూస్తూ
 క్రిక్కిరిశారు పౌరులూ పక్షులూ
 భవనాల నిండా
 బస్సుల నిండా
 పార్కులనిండా
 సాగింది నేడే అమరవీరుల మహాయాత్ర
 కలిసింది పెళ్ళి లక్షలపౌరుల జైత్రయాత్ర
 కానీ;
 కంపిస్తోంది ఎక్కడో ఒకటి
 ఒక గుండె!

ఆగుండె
 దుకాణంలో వుంది.
 ఆఫీసులో వుంది,
 ప్రభుత్వ భవనంలో
 షరాబు హృదయంలో వుంది:

చీకటి వ్యాపిస్తోంది
 వగలాగ, పీడకలలాగ:
 చీకటి వ్యాపిస్తోంది

పారీస్ లోంచి బారక్స్ లోంచి
 ప్రభుత్వం లోంచి, పెనిటెన్సరీ లోంచి !
 చీకటి వ్యాపిస్తోంది
 అంక్షలాగ, ఆర్డినెన్సులాగ!

జై త్రయాత్ర పదఘట్టనతో
 భయంతో సముద్రం ఊగుతోంది!
 కంపిస్తో స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్ లో
 గంట మోగుతోంది!

అడుగునకాలువ అగింది.
 పైన విద్యుత్తు అరింది.

మద్రాసు మహానగరం
 బొబ్బరిల్లి గాంధీస్తోంది!
 సంగ్రామం సాగుతోంది
 జ్వాలాపతాకలు ఛేదిస్తున్నాయి.
 శిలలాంటి చీకటిని!
 సంగ్రామం సాగుతోనేవుంది!
 సాగుతుంది, ఇంకా, ఇంకా!

ఎప్పుడూ:

ఎప్పుడో మరణించిన పీరులు
 ఇప్పుడు బలిఅయ్యేపౌరులు
 అప్పుడు జన్మించేబిడ్డలు
 అంతా

ఇప్పుడే
ఇక్కడే వున్నాడు?
అంతా
పాడుతూనే
పోరాడుతూనే
వున్నారు!

అప్పుడు ఇప్పుడు
ఎప్పుడూ కూడా
ఈతైత్రయాత్ర సాగుతుంది.

ఆద్యంతా లీ యాత్రకుపరిధులు
అనంతమే దీనికిఅవధి!
సాగింది, సాగుతుంది, సాగుతోంది
ఇంకా ఇంకా ఇంకా!

లేవండి! లేవండి! లేండిమానవులార!

లేవండి! లేవండి! లేండి మానవులార!
విజయమో, స్వర్గమో విక్రమించండి!

గుండె గుండెకు చిచ్చుమండించి 'లేవండి!
గుడినె గుడినెకు కోట నిర్మించిలేవండి!

వనితనంటిన మదాంధులకు గతిలేదొక!
గమిడి తొక్కిన నియంతలకు గతిలేదొక!

ఒక్క శిశువేడ్చినా, ఒకగింజదోచినా
ఉరిమి పిడుగుల్లాగ విరుచుకు పడండి!

జనశక్తియెదుట ఏకానాల్ నిలిచాయి!
జనశక్తియెదుట ఏచెరసాల లాగాయి!
లేండి! హోరాహోరి పోరండి! లేండి!

చావు బ్రతుకులమధ్య చెరసాలమిగిలిమన
తరతరాల్ దాస్యాన తల్లడిల్లాయి!

ఈచదుష్పాద సింహాసనంకింద మన
బావినల అస్తులే పగతో శపించాయి!

పాతాళ బలిపీఠమైన ఈనేలపై
పాపలను ప్రసవింప 'భావి' భయపడుతోంది!

మ. ఘ. వ. మహారాజు నిష్క్రమణ చూస్తారులే!
గతచరిత్రలో ప్రభుల చితుల స్మృతురేమెందు!

లేవండి! లేవండి! లెండిమానవులార!
కాయాలు ఖడ్గాలుగా లేచి పోరండి!
కనికరంలేని కాలంలాగ పోరండి!

నైజాంప్రజా విజయకోలాహలమ్ములో
నిలువెల్ల మాతృభువి పులకరిస్తోంది!

పుట్టిన ప్రతిప్రాణి పోరవస్తున్నాము!
పొంగిన సముద్రమై పొర్లివస్తున్నాము!

చుట్టూతుపాకులతో గోడకట్టారు—
నే రివ్వన తుపాకిగుండై చీల్చివస్తా!

లేవండి! లేవండి! లెండిమానవులార!
విజయమో, స్వర్గమో విక్రమించండి!

తరతరాల కలతనిద్ర:

తరతరాల కలతనిద్ర
తల్లడిలిన మానవుడా!

ఒళ్ళువిరిచి కళ్ళుతెరిచి
త్రుళ్ళిపడిన సూర్యుడవై
గతమంతా వేదనపడి
కాలం ప్రసవించిన
నూత్నాశయమై, దిగంతముల
కదిపతివై లేచావా!

ముందువెనుక నీశత్రుల
భీషణ మారణ హోమంలో
త్రోసిన నీప్రాణం
అస్తుల మరు భూమినుండి
అజేయమై లేచిందా!

తూర్పున అరుణజ్యోతై
అవధి విన్నుచేరబిలుచు,
అంధజగతి వెలిగి మా
తరుణహృదయ మవశమౌను!
తరతరాల జడత్వాన
ఒరిగిన నీజీవితాన
యుగయుగాల చైతన్య
ప్రాణశక్తి విజృంభించె!

అభ్యుదయ ప్రాణిలేఖ
 నీ నుదుటి జీవరేఖ!
 భావికాంత జీవితాన్ని
 నీవదనం ప్రతిఫలించు!-
 భూమినవ్వే నీకొరకే
 పొల్లె పాడి పంటలిజే!
 మెరిసి కురిసి వర్షాలే
 పెరిగిపొంగి సముద్రాలే
 చరాచరము లేకకంత
 మై ఎలుగెత్తెను నీకై!

గ్రీన్ పోలెండ్ బెల్జియం
 ప్రాన్సులలో అంధదశలో
 స్పందించిన స్వాతంత్ర్యానల
 జ్వాలవు!
 వికృత రాక్షస శక్తుల
 విలయ విహారముకెదురై
 హోరాహోరిగ పోరిన
 సోదరుడా!
 తరతరాల నిద్రనుండి
 తలయెత్తిన మానవుడా!
 నీకే ఈభువి నేటికి
 నీరాజన మెత్తినదోయ్!

వెలుగునీడలలమిన సంక్షోభంలో
 పాతకాత్మలెగసిన సంఘర్షణలో
 అమరప్రజా హృదయమువై
 రూపెత్తిన దివ్యమూర్తి!
 నీఆడుగుల నడుగులుంచి

నీ నీడలొ ప్రాకివచ్చు
బానిసలకు మాకు నీ
వాక్కు దివ్యజ్యోతిసఖా!

అజేయుడవు నీకు మా
విప్లవాభి ఎందనాలు:
అకాశం కెగబ్రాకే
అరుణ పతాకకు జోహార్:

తొలికారునచ్చె రారండి!

తొలికాడువచ్చె రారండి రైతుల్లార!

తొలిపోడువచ్చె రారండి రైతుల్లార!

ఉరిమింది, మెరిసింది ఉదధులూగించింది
నిండు చూలాలు వానలు క్రుమ్మరించింది!
జగతి పులకించింది. జలక్రేడలాడింది
జవ్వని ఎదురుచూచినటు సిగ్గుపడుతోంది!

తొలికారువచ్చింది రండిరండోయి!

అలుమగలను చీల్చు అతిక్రూరుడతడు
భూమినీ పురుషునీ విభజించి పాలించె!
బంగారుపంట రై లెక్కి పోయెనునాడు
కడుపు మంటకు మనకు కన్నీరుమిగిలె!

తొలిపోరువచ్చింది రండి రండోయి!

మానభంగమైన మానిని పగతోడ
చెట్లు చేమలు చేతులెత్తి ఘోషించాయి!
అసహాయమీభూమి, అన్నాతురులు మనము
ఆదరించి పోషించి పండించాలి రండి!

తొలికారు తొలిపోరు కలిశాయిరండి!

అకలిదప్పుచీ అలుబిడ్డలను
కడసారి మనసార తొగలించండి!
పంట భూములు మనవి, పాడిగేదెలుమనవి
తెండి గొడ్డళ్లు, నాగళ్లు- సర్వంతెండి!
తొలికారు తొలిపోరు కలికాయీ రండి!

రాక్షసుడు రావణుడు పీడించడిక, జాన
కీ వియోగమ్ము లేనేలేదు రండి!
ఎర్రని ఎండలో నెరియలై విచ్చిన
నుదుట మిణుగురులద్ది ఎదురుచూస్తుందిభువి!

రండి రాముల్లార రండి రారండి!
రండి రైతుల్లార రండి రారండి!

ఈ పురుషుడు:

ఈపురుషుడు స్త్రీప్రాణం కొన్నాడా!

ఇంటింటా ఒక దీపం-

ఎందుకారిపోయిందో?

ఏపిశాచి నిశ్వాసం శపించింది దీపాన్ని?

కొడిగట్టిన వొత్తిలాగు

పడివుందే!

ఈపురుషుడు స్త్రీస్రాణం కొన్నాడా!

ఇంటింటా ఒకకుసుమం-

ఎందుకు వాడిపడిందో?

ఏఇంద్రుని ఇనుపవేళ్లు చీల్చినవీకుసుమాన్ని!

కాలి పగులు కాగితమై

చెదిరిందే!

ఈపురుషుడు స్త్రీప్రాణం కొన్నాడా!

ఇంటింటా ఒకప్రాణం-

ఎందుకు అల్లాడిందో?

ఏస్మశాన శివస్వార్థం ధూళిగా దహించింది!

సహగమించు సతి రోషంతో

పగతో ఉదుకు తోంది!

ఈపురుషుడు శ్రీప్రాణం కొన్నాడా: `

ఈపురుషుడు శ్రీహృదయం విన్నాడా:

కొన్నాడా? కొన్నాడా? కొన్నాడా?

కొన్నాడా:

ఎడారి ఓడలు ఎదురై నవిలే!

ఎడారి ఓడలు ఎదురై నవిలే!

ఎడారి ఓడలు ఏతెంచెనులే!

శీర్షగృహము, జీర్ణగ్రామము
చెదిరిన మానవ శిథిలములపై
జ్జశితహృదిలో ప్రాణానిలమై

ఎడారి ఓడలు!

మార్తాండుని ప్రచండ తాపమున
ఎగసి ఎగసి పడుయిసుకలపైన
పులిపరుగెత్తిన పూలబాటలో

ఎడారి ఓడలు!

కఠిన నరకముల, కదనపు వేళల
విశ్వమ్యూర్చిన విషపుటూర్పులో
పయనిస్తూ శయనిస్తూ వస్తూ

ఎడారి ఓడలు!

భవిష్యదమృత జగత్తుకోసం
తీరని ప్రతీక్ష తెరిచినరెప్పలు
దివి భువికంటగ, దాహంతీర్చగ

ఎడారి ఓడలు!

గాఢసిద్ధ మేల్కొనిన కాలమే
కుటుసమ్మాడ్చిన కుండలయై
పడగలువిప్పి పట్టిన నీడతొ
ఎడారి ఓడలు:

పలవరింతలో, పోరాటంలో
పల్లటిలినమా ప్రాణిచల్లగా;
గర్భంతాల్చిన కలయై, ఇలయై
ఎడారి ఓడలు:

తేనెతీపి పానీయములివిగో!
నాకుటీరమున నవసిన లతలే
పసరుపోసుకొవి పూతపట్టులే!

ఎడారి ఓడలు ఎదురై నవిలే:
ఎడారి ఓడలు ఏతెంచెనులే:

కటికరాత్రి:

కనులు నిదుర:

గడియారం గుండెనుండి

కాలం ప్రసవించు మూల్గు:

కలిమి లేని సమరంలో

కాలం ఎర్రబడింది:

నరుల నిరులగోరీరాత్రి

పిడుగుపడిన

లడుగు విడిచిన

నావగ బ్రద్దలయింది:

కనులు పగులు

పట్ట పగలు:

మత్తు, మైకం, నిద్ర

మంచులా విడిపోయింది:

తాడిత భూవదనంపై

నీడ నిష్క్రమించింది:

సమధర్మం నిమోన్నత

మలను తొగలిస్తోంది:

సంగీతంగా కాలం

ప్రగతికి ప్రవహిస్తోంది:

గడియారం గుండెనుండి

ప్రాణోదయ సంస్పందన:

పచ్చిగ ఈ నేలంతా:

★ ★

పచ్చిగ ఈ నేలంతా
ప్రాణ ముఱుకుతోందేమిటి?

కార్చిచ్చులలో మండిన,
కడలి పొంగుతోనిండిన

ప్రాణగోళమంతా ఈ
పనరు చిమ్ముతోందేమిటి?

నరచరిత్ర క్రిక్కిరిసిన
ప్రళయ సమర సంఘర్షణ,
జారిన వీరుల రక్తం,
ఆరని వనితల దుఃఖం

ముంచెత్తిన ఈగోళం
మొలకెత్తిందా ప్రాణం!

శతసహస్ర కాందిశీక
శరణార్థుల శోకయాత్ర,
వెంటాడిన దోపిడి
తోడేళ్ళగుంపు హతమార్చిన

చల్లని ప్రాణాలు చిగురు
సాగిన వాగోళంలో!

కరువు దహించిన లోకం,
వ్యాధి జయించిన లోకం,

తనువు నిరంకుశులు వధిం
చిన సహించి, పగవహించి

బూడిదగా కాలి పున
ర్జన్మించిందా గోళం!

చెరలో మండే తలపులు
చేపని రొమ్మల వలపులు.

అసంతృప్తుల వేదన
అన్నార్తుల కన్నీరు

పుడమి నావరించి బ్రతుకు
పుష్పిస్తోందా యేమిటి!

నేటియుగంనిండా
పోతెత్తిన జన చైతన్యం

పూర్వుల తీరని కోర్కెలు.
పుట్టని పాపల ఆశలు

ప్రాణ సముజ్వలతేజం
వయనిస్తోందీ గోళం!

ప్రజలంతా పసికన్నుల
పావలై మెరుస్తారేం?

కార్చిచ్చులలో మండిన,
కడలి పొంగుతో నిండిన

ప్రకృతి బాలింతపచ్చి
పాలగుండె లాగుందేం?

పండుమానవజాతి నిండు హృదయమై
ఈ ఉదయ భుద్విపై
వెలు రెగబోసినది!

అంధునకు, జ్ఞాన సంబంధునకు కనువిచ్చి
పాంధునకు, రసపిపాసునకు శాంతినికూర్చి
ఈ ఉదయమే పచ్చి
వెలు రెగబోసినది!

నిశ్వాసమౌపేద బీవాణువులవిచ్చి
విశ్వాంత నిశ్శబ్ద శూన్యతలములజొచ్చి
ఈ ఉదయమే పచ్చి
వెలు రెగబోసినది!

లేవటే! కుమిలివగిలిన గుండె లికమాకు,
రావటే! క్షితిలోకి కూరసామ్రాజ్యముల్
నిర్దాక్షిణ్యపు రాక్షసనృత్యపు
పీడకలయైన భూతయుగమేది!

గోచ రాగోచర సహోదరుల్ గోళముల్
గీతించ నేడె పుట్టినరోజు భువికి!

కడలి ప్రగతిసైన్య జయవినాదమ్మై
అమ్మతాచ్చరోచిస్సు రెగమ భువిలేచినది:

పండు మానవజాతి నిండు హృదయమ్మై
ఈ ఉదయమే శిరో
మణి యయ్యె భుపికి:

నాకు తెలుసు! నాకు తెలుసు!

★

★

నాకు తెలుసు!

నాకు తెలుసు!

ఉదయం కమ్మిన మబ్బులు
కుట్రపన్ను తున్నాయని!
నాకు తెలుసు!

మూసుకు పోయిందిపగలు
మూర్ఛిల్లిన శాంతియుగం!
తల్లిలేని పిల్లలాగ
ధరిత్రి యేడుస్తోంది!
నాకు తెలుసు!

పచ్చని పొలాలు; గుండెలు
పక్షులు; మానవులపైన
తెల్లని నల్లని తెరలై
దిగిపోయెను జడివాన!
నాకు తెలుసు!

తలవిరబోసుకు రాత్రి
జలక్రీడ లాడుతోంది!
వానరాత్రి పొదిగిన ద్వేషం
లోకం కమ్ముతోంది!
నాకు తెలుసు!

ఇదినాధర్మం! తపస్సు!

వెతికాను:

గతచరిత్ర విశ్వబ్దపథాలలో
కారు మొయిలు పవళించే అడవులలో,
ఇసుక పొరలబడి చెరిగిన
శతాబ్దాల అడుగులలో

వెతికాను:

నాకోసం పూచిన

నాకోసం వేచిన

వేమైనా పూలున్నాయా? అవి:

నరకయాతనా దేహం
నవసి వలిగి రోజుకుంటు
గడుపుకు వచ్చిం దెడారి-
ఇప్పటి నాలోకానికి!

వెతికాను:

బూడిదలూ పొగలుకమ్ము స్మృతిపదాలు,
కోర్కెల పులు లెగసిపోదు యువహృదయం.
ఆదిమానవుని నాడులు, ఆధునికుని మేధస్సు
అనంతముగ బిండించే అనాదిరక్త స్రవంతి

వెతికాను:

నాకోసం వేచిన

నాకోసం పూచిన

నిర్మల కరుణాహృదయం
పిలువక పోతుందా? అని:

అఖిల జంతు సంఘర్షణ
ఆయుధ కోల్పోయె నాత్మ-
నరాల వలలో ఎముకలు
నాని తీద్రతనువు మిగిలె!

వెతికాను:
గోళాల పరిభ్రమణం ఘోషిస్తుందో లేదో?
సమాజ గర్భంలో శిశువూపిరి పీల్చిందేమో,
గుహలూ, పొలాలూ, గుండెలూ
పండినవో నాకోసం?

వెతికాను:
నాకోసం లోకం యువ
నేత్రంలా మెరిసిందా!
పుతాతత్వ సౌధం ఈ
మెరుపు తగిలి చీలిందా!

జీవిత సత్యజ్ఞాలా
కీలాంగుళి స్పృశించి, నా
తనువు వీణమీటిన నిలు
వెల్ల ప్రకంపిస్తున్నా!

ఇదినాధర్మం! తపస్సు!

శా ప నా లి

* 1 *

తల్లి కడుపు చల్లగ కలిగిన నాకై :
 కడలి గుండె పొంగిందని,
 భూమితనువు పూచిందని
 ధవళ హిమచల శృంగం
 తల యెత్తిందని తీవిగ,
 జోలపాట విన్నాను;
 కళ్లు విప్పి నవ్వాను:

కాని: తల్లి కాళ్ళమీది
 కడియాలే సంకెళ్ళని,
 ముందుకు అడుగే లేవక,
 ముందుకు చూపే చొరక,
 గవ్వలొ తిరిగే మోగే
 గాలిపొరని తెలియలేదు:

నా నవ్వులొ వికసించిన
 నూత్నోత్తేజం నన్నీ
 దిగంత తీరం వెలుపలి
 తెలియని లోకం పరిధులు,
 దిక్చక్రపు భైదు నడుమ
 పిక్కటిలు అధోజగత్తు
 హృదయంలో సంక్షోభం
 నిలువెల్లా వాణికిస్తే,
 కలల మేడ పగిలిస్తే

నేను మానవుణ్ణయితే
తల్లిచేయి అంకుశమై ఆపింది!

నా గీతం బాధాకులిత హృదిలో
బడబాగ్నిని రగిలిస్తే;
తల్లి కేక
గుహల దాగి ప్రతిధ్వనించు
గత కాలపు గుండెమోత;
తల్లి కళ్లు
శోకపు దీపాల ప్రమిదలు;
బ్రద్దలయే చుక్కల మెరుపులు!

అనాడు ఆమె పోసిన ఉగ్గు పాలు
తన శాశ్వత విశ్వాసం
తనయుడు రక్షిస్తాడని!

తన దేవుడు ధనస్వామి,
తనయుని నైవేద్యమేది!
మకిల మనిషి సమూహంతో
మంటపంలొ కాపురమై
స్వామిని పెకలించేందుకు
కొలిమి వూదుతున్నందుకు
తల్లి గర్భ శోకంతో తల్లడిల్లు తోంది!
దీర్ఘరోగికి సుఖమన్న భయం!

వీరికాదు:
మా తల్లి పురాజగత్తు!
నాపేరు భవిష్యత్తు!

*

* 2 *

పోతున్నారు:

క్రిక్కిరిసినది త్రోవ

గుంపులు మూకలు మహానైన్యమై

పోతున్నారు:

ఒకరి కొకరికెరుకలేదు, గుండెగుక్క పట్టింది

త్రోసుకుంటు త్రోవకొరకు

ప్రాణంబిగబట్టి, తీవిగతలయెత్తి

పోతున్నారు:

కాండలవలె, కన్నులవలె కాంతులు చిమ్మేతా

కడలి పొంగు ఆకాశం!

క్షణమొక యుగమై

అడుగుతీసి మరొకటిప్రళయమై

పోతున్నారు:

నాశంలో

ఉరుకులెత్తు ఉరుకులెత్తు రక్తబిందువై

పోతున్నారు:

మానవ మేధస్సే ఒకసెర్పిలైట్!

భవిష్యత్సముద్రంలో మంచిఅనే మణికోసం

భవిష్యత్సహారాలో మంచిఅనే ఒయాసిస్

బాహ్యంతర పరిశోధన

సెర్పిలైట్ సాగిస్తోంది.

రాపిడీ కాగలేని దుర్బలులంతా
ఉక్కిరి బిక్కిరై రాలి పోతున్నారు!
అడుగుడుగొకచరిత్రపుటగా, మజిలీ లభ్యాయాలై
మానవ సోదరులంతా
పోతున్నారు!

గుండెల నిండిన కాంతి గనులను
శోధిస్తున్నారు! సాధిస్తున్నారు!
“ప్రసాదించు శక్తి మాకు!
ప్రసాదించు శాంతి మాకు!”
తమ్ము తామె ప్రార్థిస్తున్నారు!
“అవధి అదే కన్పిస్తోంది
ఒడలు మాత్రం సడలు తోంది
ఎప్పుడింక? ఎప్పు? దెచట?
ఎంత నడిచిననూ అంతే దూరమేమొ!”
యాతనపడి పోతున్నారు!

పోతున్నాను!
నాహృదయం ప్రాణజ్యోతి!
నాపాదాల గాలిపొరలు!
మెట్టిన కంకరబంగారుగా
ముట్టినవృక్షం కల్పంగా,
నాచుట్టూ ఒక Halo
కట్టుకుంటు
పోతున్నాను!

నేనేముందరుగిడితే;
మానవసోదరులను నే

మరువదోసు!

ద్రోహికాసు!

అడుగుజాడ మరుగుపడి.

ప్రాణజ్యోతి పొగలుకమ్మి

తోవ మూసుకుంటుందని

బిచ్చడిపుడే

అడుగడుగూ

నానెత్తురుబొట్లు చల్లి

త్రోవకొలుస్తున్నాను

పోతున్నాను!

అవి శత్రువులతో పోరాడే

మెషిన్ గస్టు!

అవిమిత్రుల నుద్రేకించే

వి. గీతాలు!

* 3 *

ఉన్నతగౌరీశిఖరం బహుచిన్నది నాదృష్టికి:
నా కపాల గోళంలో లైట్ హౌస్ నిలుస్తోంది!
కాంతిరేఖ నాదృష్టి!

మానవులకు శాంతి, క్రాంతి మర్మాలకు ప్రసరిస్తా!
అలజడి, ఆకలి, ఇష్టం, ఈర్ష్య:
ఇలా అకారాదిగా
సంఘర్షించే, నిర్మించే
మానవుణ్ణి చూస్తాను! గ్రహిస్తాను!

అదిలోకం ఆత్మకథ:
కారణం? - నావాక్కు!
అదిలోకం గుండెమోత!

భూమ్యాకాశా లరిచేతులు రెండై ఊబిస్తే
చప్పట్లు చరిస్తే
ఉన్న సమున్నత గౌరీశిఖరం
సున్నయి దిగిపోతుంది!
విశ్వాంతర వియత్తులో శిరము నిలిపి,
భూమి పాడివంటల్లో కాళ్లు జొనిపి
లైట్ హౌస్ నిలుస్తుంది!

జీవకాంతి చావదు!

స్వేచ్ఛావాయువు పీల్చే
 స్వేదం రక్తంకార్చే
 ప్రతిపౌరుని నిండుగుండె
 ప్రతిష్ఠించి బలిపీఠం!
 కావాలట!

నీరో, సీజర్, హిట్లర్
 ఈబలిపీఠంమీదే
 ప్రాణవిషం కక్కారట!
 కావాలట!

మాపిల్లలరెక్కలు తెగనరికిన
 మాతల్లల రొమ్ములుతెగగోసిన
 మరపిరంగి మరచితులు
 నిర్మించిన నరహంతలు
 కావాలట!

వరిపైరూ, వస్త్రీయంత్ర మన్నీ
 ఇళ్ళూ రైళ్ళూ అన్నీ
 మాపిల్లలే!
 పందేభూములు; మోసే
 మేఘాలన్నీ
 సిదులుతోడు నదులూ
 సముద్రగర్భం అన్నీ
 మా తల్లలే!

ఆక్రమించి,
 నరకానికి తొక్కులని
 విక్రమించి,
 తమకు గుళ్ళుగోపురాలు
 తనువులసోపానాలతో
 నిర్మించిన పిశాచాలు
 కావాలట!

పిశాచ సామ్రాజ్యం ఇది!
 ఫిరంగి నోరెత్తిపిలుచు,
 విషనిశ్వాసం స్పృశించు,
 గోళాలే వేళ్ళనడుమ
 గోలీలుగ నటిస్తారు:
 రాబందుల నీడపరిచి
 రాజ్యంకాచే పతాక!
 కావాలట!

కావాలట!
 గతించి జితించి కూలిన
 కలకత్తామరుభూమికి
 కారణమైన పిశాచం:

కావాలట!
 పిడికిట ఆర్జంతునా
 పిందే పెరాకూడా:
 స్పెయిన్ శవంపై నృత్యం
 చేసే ఫ్రాంకో కూడా:

శాంతి శాంతి కుసుమాలను
చెప్పుకొందతొక్కు
ఉక్కునాదాలి పిశాచాలు!

పిల్లలు తల్లులు ఘోషిస్తే
విషజగత్తు శేషిస్తే,
బలిపీఠం
శాశ్వత శపథం చేసింది:
కావాలట!

* 5 *

నీముందున్నది ప్రజః
నీ వెనకున్నది రుజః

ముందడుగొక్కటి వేస్తే
మూలవిరాట్టును విడిచి,
వెనుకడుగొకటే వేస్తే
ప్రాణదాతలను మరిచి
అదే అదే
అఅడుగే
నీవిలువకు కొలమానం!

చరిత్ర పవిత్ర సంగీతంలో
అధిరోహణ దశలో
నీ అడుగుతొ
తప్పుడుతాళం వెయ్యకు!
వెనకున్నది
మోగని చెల్లని రాజుతల!
ముందు
బృహత్ ప్రాణికోటి అహ్వనం!

* 6 *

ఆడవాళ్ళ సంత ఒకటి
అమ్ముడుపోతోందిచూడు:

నల్లమందు నిద్రసీది:
శ్మశానస్థ శాంతిసీది:
కళ్లు విప్పితే
భయంకరపు సట్టపగలు
బ్రద్దలుచేస్తుంది కలలు:
నీప్రియ స్వప్నజగత్తు
నిర్జన నిశేథమైతే
నిసు
ప్రేరేపించే ఉద్రేకించే
సంతను
ఉరిక్కిపడి చూస్తావు:
ఊసిరిబిగబట్టుతావు:

ఆడవాళ్ల సంత ఒకటి
అమ్ముడుపోతోంది చూడు:

ఊరిమధ్య:
పుండులోని బాధలాగ
మండుతోంది:
వీధిచివర తడికవెనుక
దాగినతల యెవరిది?
మూగకన్ను రెవరివి?
చేత్తినైగ-దా, దా' అని;
పిలిచే వారెవరు?

నీకు నాకు లోకానికి
 తల్లి, చెల్లి, కూతుళ్లు:
 మానంతో అడుక్కునే
 అనాధులార్తులు అనదలు
 రారవ నరకాగ్నిలోకి
 రా! రా! అనిపిలుస్తారు:
 నీవా?

సంఘ చక్రగమనంలో
 ఇరుసు నీకుటుంబమా?
 ఇరుసు సంతని ఒరుసుకుని
 మరిగే రక్తపుకందెనతో
 తిరిగి తిరిగి పోతున్నది!
 సంఘచక్ర బంధంలో
 సాతీ డల్లికలో
 చిక్కుకున్న ఈగలుయివి!

నీకుటుంబ మిసుకగూడు—
 ఒడ్డున శాశ్వత నీరవ
 సమాధిగా మనుతుందని
 భ్రమించకు!
 ఏనదిరాత్రికొ పొంగి
 ఒక్కుమ్మడి కెరటాలే
 ఒడ్డునూడ్చి పెడతాయి!
 "నన్నెందుకు మేల్కొల్పుడు?
 నాకీ పాపిష్టి నిద్ర!"
 అని నన్నడుగకు అప్పుడు!

నీకుటుంబం ప్రసవించిన
 నీతి అడివిమృగమయింది!

ఆడవాళ్ళనంతను నమలి
 నెమరులు వేస్తోంది, చూడు!
 నెపాలు వేస్తోంది, చూడు!
 ఇది సమాజశరీరాన
 వెన్ను విరుచు రాచకురుపు:

తడికవెనుక దాగిన తలలో
 తోవపక్క అమ్మిన మొలలో
 తరతరాల ఉక్రోశం
 దహిస్తుంది నిన్ను, నన్ను!
 శపిస్తుంది జగత్తును
 పరాజిత మనస్సుతో
 పరాభవిత మానంతో
 గతచరిత్ర లిఖిస్తుంది:

ప్రకృతి దుర్భర భారం
 పట్టణు కబళిస్తుంది:
 భవిష్యత్తు నశిస్తుంది:
 తల్లీ, చెల్లీ, కూతుళ్ళను
 మరిచిన, చెరిచిన ద్రోహినని
 తిట్టుకుంటు
 భూగర్భంలో దిగిపోకు:
 శోకంతో, కేకలతో
 నాకోసం మొరపెట్టకు:

తలదించిన ప్రస్తుతాన
 తలయెత్తిన శాసనమిది:

ఎవరి పిల్లలోయిమీరు:

బ్రిడ్జికింద, స్టేషన్లో, ధూళిమీద
ఎటు చూచిన మీరూపులు:
ఎటువిన్నా మీఅరుపులు:
పొర్కుచెట్లు, కాల్వగట్లు
అరుగులు, మరుగులు అన్నీ
ఆక్రమించి తిరుగుతున్న;
ఎవరిపిల్లలోయిమీరు:

మురికివాళ్లు, చింకికళ్ళు
మీరూపులు:
కడుపొక బాదంఆకై,
మీ చూపులు
తోపుల్లో తుమ్మముళ్ళు:

దిక్కులేని తల్లులు
దిగవిడిచారా?
మీరు గర్భాల్లోకెక్కినపుడె
వేనోళ్ళ శపించుకుంటు
శత్రుబాధలా తొమ్మిది
నెలలుమోసి,
గుట్టలో గుణురుల్లో
ప్రసవించి పడవేసి
తమదేమీ పోనట్లు నటించి
తరలి వెళ్ళారా?

దాగని గర్భశోకముప్పొంగి
 ఆగని మాతృప్రేమకేలొంగి
 తల్లడిలుతువెళ్ళారా?
 వాళ్ళ గర్భశోకం
 ఈలోకానికి తగులుతుంది!

మీకేకలు వినబడవు:
 విశ్వం శోధిస్తూ పైతారలు
 లెట్టిస్తున్నారు:
 జీవన్మరణ సమస్యలు చింతిస్తూ
 బోధిస్తున్నారు:
 మేధస్సనుడంతో వేటాడి
 కవిత వ్రాస్తున్నారు:
 గుళ్ళు, గోపురాల్, పుకువలకాలలు
 నిర్మిస్తున్నారు:

ఎవరిపిల్లలోయి మీరు:
 ఉన్నవాళ్ళ హుంకారంతో
 ఉలిక్కిపడుతుంది ఎండ:
 మీరంటే ఎండగూడ మండిస్తుంది:
 ఉన్నవాళ్ళ ఉడుపొకటీ,
 స్పృశించ లేదీ వర్షం:
 వానగూడ మీరంటే
 వరదలు పారిస్తుంది:
 విశాలప్రకృతిపూర్ణహృదయం
 కావులించుకుని
 పవళిస్తున్నా, రేడుస్తున్నా
 రెవరు మీరు?

చలివాంటిని మెలిపెడితే,
 ఎండకాల్చి వేధిస్తే

భూమాతతో మొరపెడుతూ
 వెక్కి.వెక్కి ఏడ్చే
 ఓదిక్కులేని తమ్ములార!
 నాప్రాణమిత్రులార!
 ఈలోకపు శాసనాలు
 ఎంగిలాకులిస్తాయి,
 ఇనుపకమ్ములిస్తాయి,
 న్యాయమూర్తి గ్రంథాల్లో
 నల్లని అక్షరపంక్తులు
 మీ మెడలకు ఉరివుచ్చులు!

ఎవరి సంతతోయిమీరు:
 ప్రస్తుత సమాజ దేహపు
 నుదుటి రే ఖలామీరు?
 భవిష్యత్తు నూరించే
 వెలుగు పోచలా మీరు?
 దివ్యశాంతి మూర్తులైన
 ఎండిమియాన్లెంతమంది!
 సంఘపు కుంపటి వెల్గించే
 నైట్జోజో లెంతమంది!
 జీవశాంతి రసార్ధ్యుల
 జీసస్ లెందరొ మీలో!

దిక్కులేని తమ్ములార!
 మిముచూస్తే
 రాతిగుండె జాలువారి ద్రవిస్తుంది,
 కరుణతో ప్రవహిస్తుంది!
 జాలిగుండె కర్కశమై నిలుస్తుంది,
 జగతి నెదుర్కొంటుంది!

వఱాత్మ సంగీతం

* 1 *

పాలపొదుగు నాతల్లీ!
ప్రాణ దాత నాతల్లీ!

అమ్మా, అమ్మా నీ యెద
కుమ్మిన దేవరే తల్లీ!
అమ్మా, అమ్మా నీ తను
వమ్మిన దేవరే తల్లీ!

తాడితవదనా తల్లీ!
పీడిత హృదయా తల్లీ!

అమ్మా నట్టింటి దీప
మార్చినదేవరే తల్లీ!
అమ్మా, నీకట్టుపుట్ట
మూడ్చిన దేవరే తల్లీ!

ప్రళయశక్తి నాతల్లీ!
విలయకాళి నాతల్లీ!

తల్లడిలకు తల్లీ! నీ
తనయులు పగబూనారు.
ఉరివుచ్చై శత్రువుపై
కురికి ముట్టడిస్తున్నా
రమ్మా! ఆశీర్వాదించ
వమ్మా! నామాతృభూమి!

* 2 *

మాతృభూమి పిలుస్తోంది
మారుపలుక వేమిరా!

అడుగడుగున కంతమెత్తి
ఆకసమూగించురా!

అణువణువున ఆయువుది
అగ్నిని రగిలించురా!

మాతృభూమి పిలుస్తోంది
శత్రువు నెదిరించరా!

పుడమినిండ నీనెత్తురు
పుష్కలముగ చిమ్మరా!
పురాదాస్య పరాభవము
పూర్తిగకడిగేయరా!

మాతృభూమి పిలుస్తోంది
మారుపలుక వేమిరా!

ఉక్కుబందిఖానాలను
ముక్కలు చెయ్యాలిరా!
గడియనేపు కాలమాపి
గతలోకం మార్చరా!

మాతృభూమి పిలుస్తోంది
మానవుడా లేవరా!

ఒక్కబానిసున్నా ఈ
తోకానికి ముక్తిలేదు!
పిడికిళ్ళెత్తి జగత్తును
పిండిగొట్టవేమిరా!

మాతృభూమి పిలుస్తోంది
మారుపలుక వేమిరా!

* 3 *

నల్ల టైకోట్ల ప్రజ
విప్లవకంఠం నాగీతం!
నేనెదిగిన మట్టినాది!
నాదేయని ఘోషిస్తా:

నాసంపదకగ్గిపెట్టు
సీచుల బలిగావిస్తా!
నల్ల టైకోట్ల ప్రజ
విప్లవకంఠం నాగీతం!

మరచక్రపు కందెనగా
మరిగినప్రాణుల పగతో,
కర్రుకింది కంకరగా
పగిలిన ప్రాణులపగతో

నేనెదిగిన మట్టినాది!
నాదేయని ఘోషిస్తా!
నాయుగాన్నిబంధించే
సంకెళ్ళను చేదిస్తా!

మృతపీరుల సమాధుల్లో
మ్రోగుతోంది నాగీతం!
జీవన్ముతుల హృదయాల్
చీల్చుతోంది నాగీతం

వద్దు! నాకు వర్గాలుగ
నరులను చీల్చే న్యాయం!

వద్దు! నాకు, భూమికి సరి
హద్దులు కొలిచే న్యాయం!

నల్లబై కోట్ల ప్రజ
విప్లవకంఠం నాగీతం!
నాదేశం వల్లకాదు,
పౌరులస్థి పంజరాలుగా
దోచిందెవరురా?

నేనెదిగిన మట్టినాది
నాదేయని ఘోషిస్తా!
నారక్తం ధారపోసి
నవలోకం స్థాపిస్తా!

నరులు పోరిపడినా
మానవుడు నడుస్తాడురా!
విశ్వరుచిర చిరస్వప్నం
వెలినెనురా మానవుడై :

నేనెదిగిన మట్టినాది
నాదేయని ఘోషిస్తా!
నల్లబై కోట్ల ప్రజ
విప్లవకంఠం నాగీతం!

* 4 *

లేవరా! లేవరా! కూడులేనిసోదరా!

లోకపుసిరిసంపదలకు మనకూ హక్కుందిరా!

బంగరుభువి, పాలనదులు

ప్రాణసముద్రం దేశం!

బాడబాగ్ని లేచి శత్రు

కోటలను దహించనీ!

లేవరా! లేవరా! నీడలేనిసోదరా!

నరులకవని చెరసాలగ,

పడతి కిల్లు సమాధిగా,

బంధించిన కిరాతకం

పటాపంచలౌనురా!

లేవరా! లేవరా! కూడులేనిసోదరా!

పామరుల శిరస్సులతో

బంతులాడు పాలకులను

ప్రగతి చక్రఘట్టనతో

సంహరించ వలెనురా!

లేవరా! లేవరా! నీడలేని సోదరా!

మతంతాగి నగరాల్ నర

రక్తంలో నాట్యమాడు,

సడలిన మనపల్లెబడుగు

నడుము విరుగద్రొక్కెనురా!

లేవరా! లేవరా! కూడులేని సోదరా!

లోకపుసౌందర్యానికి మనకూ హక్కుందిరా!

*

* 5 *

కోటశత్రుజండాతో

కోరి పిలుస్తోందిరా!

గుండెనిండ పొరుషాగ్ని

మందేవాడెవడురా!

ఒకతన్నుకు కోటగోడ

వక్కులుచెయ్యాలిరా!

శిరసునెత్తి కోటబురుజు

చిద్రం చెయ్యాలిరా!

కోటమీది ఆజండా

కోరిపిలుస్తోందిరా!

గుండె నిండ పొరుషాగ్ని

మందే వాడెవడురా!

గుండెనొడ్డి సింహాసన

పీఠం పెకలింపిలేచి

కోటకొమ్ముకెక్కి విజయ

ఘోషతొ మార్మోయరా!

కోటమీది ఆజండా

కోరి పిలుస్తోందిరా!

గుండెనిండ పొరుషాగ్ని

మందేవాడెవడురా!

తుపాకి గుండ్లతో దేహం

తూట్లుపడిన ధూళియైన

పిడికిలి పీడుగై జండా

పెకల్చి తేవాలిరా!

కోట శత్రుజండాతో కోరిపిలుస్తోందిరా!

గుండెనిండ పొరుషాగ్ని మందేవాడెవడురా!

* 6 *

నిజంకాదు! నిజంకాదు!

నాదేశం-

తొలిపూవై విచ్చిందని

నవవసంతమొచ్చిందని:

అకలితో నాలుచెరగు

లంటుకుంది, దహిస్తోంది!

నిజంకాదు! నిజంకాదు!

నాదేశం-

నలుగురితో తలెత్తి, స్వే

చ్ఛాన్మత్యం చేస్తోందని,

మరతుపాకి మడమకింద

పడిరక్తం కక్కుతోంది!

నిజంకాదు! నిజంకాదు!

నాదేశం-

చీలి చిద్రమాతుందని:

నిప్పుకణిక లీ అస్థులు

నిలిచి ఎదుర్కొంటాయి!

ప్రగతి శక్తులీప్రాణాల్

పగతుర వేటాడుతాయి!

అనాడు వసంతనృత్య

మనంత ప్రాణోత్సవము!

* 7 *

నాకు తెలుసు!

నాకు తెలుసు!

జగతి ఎదుట సగర్వాన

ఊగుతున్న ఎర్రపూలు

నాకు తెలుసు—

మృతవీరులు పడిన వేడి

నెత్తురోడికలుగట్టిన

నేల పూలుగా వెళ్లెను!

నాకు తెలుసు!

నాకు తెలుసు!

జగతినెదిర్చే దీక్షతో

ఎగిరే మానవపతాక

నాకు తెలుసు—

అనాధ నరసహస్రాల

ప్రాణతృష్ణ రగిలించిన

అనంత త్యాగజ్వాల!

నాకు తెలుసు!

నాకు తెలుసు!

జగతిని ముంచెత్తు ఎర్ర

నెర్రని ఈశుభోదయం

నాకు తెలుసు—

మన త్యాగాల్ వృధకావని

ముందుతరా లరుణవదన

మృదుహాసం చేస్తున్నవి!

సూచిక

*

జ్వాలాంతోరణం: 1941-47

తెగనిగొలుసులో లంకెలు	9
వచ్చాను వచ్చాను వ్యాససంతతివాణ్ణి!	10
పిడికిలికి చాలని పేదగుండెగదా!	12
ప్రతి ఒకడూ శివుడు నేడు!	13
మిత్రో నెవుంటాను! మిత్రో నె వస్తాను!	15
తల్లిధరణీ! నీయెదచల్లగా	17
ఎందుకు తల్లీ నన్నీ	19
ఎంతచక్కని కనులు ఈరాత్రివిప్పినది!	21
రండులేచి! రండులేచి!	24
నీకోసమే కాచుకోని కూచున్నాను!	28
నేనుగూడ! నేనుగూడ! నడుస్తాను	30
అయ్యో! మనబెంగాల్ ప్రజ	32
పగలుపగిలిన గాజుపేటిక,	35
వెడలకుతల్లీ! ఇలుకదిలి వదిలి	38
మద్రాసు మహానగరం!	40
లేవండి! లేవండి! లెండిమానవులార!	46
తరతరాల కలతనిద్ర	48
తొలికారువచ్చే రారండి!	51
ఈపురుషుడు స్త్రీప్రాణంకొన్నాడా?	53
ఎడారిఒడలు ఎదురైనవిలే! •	55
కటికరాత్రి; కనులనిదుర!	57
పచ్చిగ ఈ నేలంతా	58
పండుమానవజాతి నిండుహృదయమై	60
నాకు తెలుసు! నాకు తెలుసు!	62
ఇది నాధర్మం! తపస్సు!	63

శాసనాలు: 1945

తలికడుపు చలగ కలిగిననాకై!	67
పోతున్నారు క్రిక్కిరిసినదితోవ!	69
ఉన్నత గౌరీశిఖరం!	72
స్వేచ్ఛావాయువు పీల్చే!	73
నీముందున్నదిప్రజ! నీవెవకున్నది గుజ!	76
అడవాళ్ళసంత ఒకటి!	77
ఎవరిపిల్లలోయిమోరు!	80

మాతృసంగీతం: 1946

పాలపొదుగు నాతల్లీ!	85
మాతృభూమి పిలుస్తోంది	86
నల్లభైకోట్లప్రజ విప్లవకంఠం	87
లోకపు సరిసంపదలకు	89
కోట శత్రుజండాతో!	90
నిజంకాదు! నిజంకాదు!	91
నాకు తెలుసు! నాకు తెలుసు!	92

సవరణలు

15 వ పేజీ 12 వ పంక్తిలో “దాస్యమే”; 20 వ పేజీ 2 వ పంక్తిలో “నిష్పల”; 21 వ పేజీ 4 వ పంక్తిలో “రొమ్ములేపొంగ”; 28 వ పేజీ 18 వ పంక్తిలో “జీవకంఠమై”; 32 వ పేజీ 17 వ పంక్తిలో “లిఖించు”.

